

บทสรุปและขอเสนอแนะ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะค้นคว้าและวิจัยเรื่อง "การสร้างนามศัพท์และสมาสในนโปลาขยาน" โดยมีวิธีการ คือ ศึกษาหลักเกณฑ์การสร้างนามศัพท์ประเภท กฤต ศัพท์ิต และการสร้างคำสมาส รวบรวมคำกฤต ศัพท์ิต และสมาสที่ปรากฏใช้ในนโปลาขยาน เปรียบเทียบความถี่และอัตราร้อยละ

ผลการค้นคว้าและวิจัยสรุปได้ ดังนี้

คำนามที่เกิดจากการนำเอาปัจจัยชั้นแรก หรือปัจจัยชั้นที่หนึ่ง มาประกอบเข้ากับธาตุ เรียกว่า คำกฤต คำประเภทนี้เป็นไคทั้งสามานยนาม อาการนาม และคุณนาม คำกฤตที่ปรากฏใช้ในนโปลาขยานประกอบด้วยปัจจัย 27 ปัจจัย ถ้าจำแนกรูปคำที่ใช่ออกตามปัจจัย โดยเปรียบเทียบความถี่และอัตราร้อยละ จะปรากฏผลดังนี้

- จ ปัจจัยมีไธมากที่สุด คือร้อยละ 25.96
- ค ปัจจัยมีไธมากเป็นอันดับ 2 คือร้อยละ 22.76
- อนุ ปัจจัยมีไธมากเป็นอันดับ 3 คือร้อยละ 10.47
- อน ปัจจัยมีไธมากเป็นอันดับ 4 คือร้อยละ 10.06
- ว้าส(วสุ) ปัจจัยและอิตฺส ปัจจัย มีไธน้อยเป็นอันดับ 2 คือร้อยละ .15
- มิ ปัจจัย และ ตุ ปัจจัย มีไธน้อยเป็นอันดับ 2 คือร้อยละ .15
- ศฺร ปัจจัยมีไธน้อยเป็นอันดับ 3 คือร้อยละ .25

ส่วนปัจจัยที่เหลือออกจากที่กล่าวแล้ว มีไธเป็นปริมาณปานกลาง คือระหว่างร้อยละ .41 ถึง 5.39

คำนามที่เกิดจากการนำเอาปัจจัยชั้นที่สองมาประกอบเข้ากับคำที่ใช้ในภาษา เรียกว่าคำศัพท์ิต คำเป็นประเภทนี้เป็นไคทั้งสามานยนาม อาการนาม และคุณนาม คำศัพท์ิตที่ปรากฏใช้ในนโปลาขยานประกอบด้วยปัจจัย 20 ปัจจัย ถ้าจำแนกรูปคำที่ใช่ออก

2. **ศตบุรุษสมาส** คือสมาสที่มีคำหน้าเป็นส่วนขยายของคำหลัง โดยอาศัยวิภक्ति์เป็นตัวแสดง คำที่นำมาวางกันอาจจะเป็นคำนามหรือคุณนามก็ได้ ศตบุรุษสมาสแบ่งได้เป็น 6 ประเภท ความรูปของวิภक्ति์ของคำหน้า ตั้งแต่ทวิที่ยาคศตบุรุษสมาส ถึงสप्तมิตศตบุรุษสมาส

3. **กรุมชารยสมาส** คือสมาสที่มีคำหน้าเป็นส่วนขยายของคำหลัง และในบางครั้งวางคำขยายไว้หลังคำที่ถูกขยายโดยมีวิภक्ति์ และพจน์เสมอกัน

กรุมชารยสมาส ที่ใช้สังขยาเป็นคำขยาย นักไวยากรณ์อินเดียเรียกว่าทวิคฺศสมาส ถ้าใช้คำอุปสรรค หรือคำนิบาตขยาย โดยมีรูปคำเป็น ทวิที่ยวิภक्ति์นั้นผู้สกลึงค์ นักไวยากรณ์ชาวอินเดียเรียกชื่อว่า อวยยัภาวสมาส

4. **พหุวิหิตสมาส** คือคำสมาสประเภทใด ๆ ก็ไ้ไ้คั้งที่กล่าวมาแล้ว นำมาใช้เป็นคุณนามโดยอาศัยคำว่า "มีหรือเป็นเจ้าของ" ประกอบความหมายเดิมของรูปคำ

สมาสนามที่ปรากฏใช้ในนโยบายชาน เพื่อเปรียบเทียบความถี่และอัตราร้อยละ จะปรากฏผล ดังนี้

กรุมชารยสมาส	มีไ้มากที่สุด	คือร้อยละ 52.82
ศตบุรุษสมาส	มีไ้มากที่สุดเป็นอันดับ 2	คือร้อยละ 35.89
พหุวิหิตสมาส	มีไ้มากที่สุดเป็นอันดับ 3	คือร้อยละ 7.84
พวนพฺวสมาส	มีไ้มน้อยที่สุด	คือร้อยละ 3.45

จากการศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับคำกฤต ศัพท์ิต และสมาสในนโยบายชาน โดยเปรียบเทียบความถี่และอัตราร้อยละ จะปรากฏผล ดังนี้

คำสมาส	มีไ้มากที่สุด	คือร้อยละ 50.41
คำกฤต	มีไ้มากที่สุดรองลงมา	คือร้อยละ 38.90
คำศัพท์ิต	มีไ้มน้อยที่สุด	คือร้อยละ 10.69

ผลที่ปรากฏจากการวิจัยจะสามารถให้คำตอบแก่สมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า

“การสร้างนามศัพท์และสมาสมีลักษณะเฉพาะ มีการใช้ปัจจัยประกอบ
เข้ากับธาตุ และศัพท์ที่มีใช้ในภาษา, จำนวนปัจจัยที่ใช้มีจำนวนมาก น่าจะได้
มีการศึกษาว่า ปัจจัยชนิดใดมีความนิยมใช้ในการสร้างนามศัพท์อย่างไร
และสมาสต่าง ๆ นั้น ชนิดใดเป็นสมาสที่นิยมใช้มากที่สุด”

เมื่อพิจารณาธาตุแต่ละหมวดที่นำมาใช้กับปัจจัยกฤต พบว่ามีอัตราส่วนการใช้
ที่แตกต่างกันออกไป คือ

ธาตุหมวดที่ 1	มีใช้มากที่สุด	คือร้อยละ	46.49
ธาตุหมวดที่ 2	มีใช้มากเป็นอันดับ 2	คือร้อยละ	17.02
ธาตุหมวดที่ 10	มีใช้มากเป็นอันดับ 3	คือร้อยละ	10.57
ธาตุหมวดที่ 4	มีใช้มากเป็นอันดับ 4	คือร้อยละ	9.81
ธาตุหมวดที่ 8	มีใช้มากเป็นอันดับ 5	คือร้อยละ	4.32
ธาตุหมวดที่ 3	มีใช้มากเป็นอันดับ 6	คือร้อยละ	3.86
ธาตุหมวดที่ 6	มีใช้มากเป็นอันดับ 7	คือร้อยละ	3.25
ธาตุหมวดที่ 5	มีใช้มากเป็นอันดับ 8	คือร้อยละ	2.74
ธาตุหมวดที่ 9	มีใช้มากเป็นอันดับ 9	คือร้อยละ	1.02
ธาตุหมวดที่ 7	มีใช้น้อยที่สุด	คือร้อยละ	.92

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเฉพาะเรื่องการสร้างนาม
ศัพท์และสมาสในนโลปายานเท่านั้น ยังมีประเด็นอื่นที่น่าสนใจ เช่น การสร้าง
คำกริยาการสร้างรูปประโยค การศึกษาเปรียบเทียบนโลปายานกับอุปายานเรื่อง
อื่น ๆ ซึ่งจะทำให้ผู้ศึกษาได้ทราบความแตกต่างระหว่างอุปายานแต่ละเรื่อง จะ
ทำให้การศึกษาภาษาสันสกฤตมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น